

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Digor Filip în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Levința Grigore XXXX, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în mun. XXXXX, str. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță:** 16.08.2018 – 04.02.2019;
- 2. instanța de apel:** 15.01.2020 – 26.10.2020;
- 3. instanța de recurs:** 21.01.2021 – 09.06.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chisinau, sediul Centru din 04 februarie 2019, Levința Grigore învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, a fost achitat, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Levința Grigore a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 27, art. 248 alin. (2) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ce constituie 35 000 (treizeci și cinci mii) lei.

S-a respins solicitarea procurorului de a încasa de la Levința Grigore cheltuielile judiciare suportate în prezenta cauză penală, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, potrivit învinuirii indicate în conținutul rechizitoriului Levința Grigore a comis fapta prejudiciabilă prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsa penală în următoarele circumstanțe:

În perioada lunii ianuarie 2018, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul procurării și păstrării drogurilor pentru consum personal, adică fără scop de înstrăinare, a comandat prin intermediul rețelei internet 300 pastile cu denumirea „Armodafmil Tablets Warklert 150”, pe care urma să le recepționeze prin intermediul trimiterilor poștale internaționale.

Astfel, la data de 19.01.2018, în cadrul postului vamal intern „Poșta” al Biroului vamal Centru, a parvenit coletul poștal nr. RM xxxxx, expediat din India către destinatarul Levința Grigore, cu adresa Republica Moldova, mun. Xxxxx, str. Xxxxx, în timp ce ultimul, cunoscând despre acest colet, la 26.04.2018 s-a prezentat la oficiul poștal amplasat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, pentru a-l recepționa și a intra în posesia conținutului acestuia, însă din motive independente de voința făptuitorului intențiile sale nu au fost duse până la capăt, conținutul coletului fiind ridicat în prealabil de către organul vamal în cadrul controlului.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. xxxx din 27.02.2018, cele 300 comprimate ambalate în 30 blistere cu inscripția „Armofinil Tablets Warklert 150”, depistate și ridicate la 19.01.2018 în coletul poștal nr. RM xxxx, conțin Modafinil, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope, cantitatea totală a acestora constituind 45,0 g.

În conformitate cu Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea de 45,0 g. de Modafinil constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Levința Grigore a comis tentativa de circulație ilegală a drogurilor, adică de procurare și păstrare a drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare, infracțiune prevăzută de art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Nadejda Barbalat, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Levința Grigore să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (3), 27, 248 alin. (2) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, cu executare separată; inculpatul Levința să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și a-i stabili

pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice sau psihotrope pe un termen de 4 ani. În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare să fie suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani. A încasa de la inculpatul Levința Grigore cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale în sumă de 1680 lei pentru efectuarea constatării tehnico-științifice.

3.1. În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- partea acuzării a prezentat în ședința de judecată, așa după cum prevede legea, probe veridice, utile, pertinente și concludente, legal administrate, care nu au fost apreciate de instanță în modul prevăzut de lege, o mare parte din ele (inclusiv, raportul de constatare tehnico-științifică nr. xxxx din 27.02.2018, concluziile căruia, paradoxal se regăsesc în fundamentarea soluției de condamnare a numitului Levința Grigore în baza art. 42 alin. (3), art. 27, art. 248 alin. (2) Cod Penal), fiind declarate de instanța de fond drept „obținute cu încălcarea prevederilor legale” și „excluse din dosar”, concluzia respectivă este formulată în lipsa unei analize multilaterale a volumului probatoriului cercetat, cu elucidarea motivelor datorită cărora una sau altă probă prezentată de procuror a fost declarată inadmisibilă;

- contrar propriilor „concluzii” vis-a-vis de deficiențele de la etapa de acumularea și gestionarea probatoriului în privința inculpatului Levința Grigore în partea ce ține de tentativa de păstrare a substanțelor psihotrope (art. 27, art. 217 Cod penal), instanța de judecată apreciază ca fiind dovedită fapta prejudiciabilă, calificată de procuror în conformitate cu prevederile art. 42 alin. (3), art. 27, art. 248 alin. (2) Cod penal, astfel, Levința Grigore fiind găsit vinovat de „comiterea organizării tentativei de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor stupefiante, prin declarare neautentică în documentele vamale”;

- la studierea conținutului sentinței, s-a atestat o lipsă a unei motivări propriu-zise, fiind înlocuită cu descrieri de ordin general, cum ar fi „superficialitatea efectuării măsurii speciale de investigații „livrare controlată”, pretinsa superficialitatea în interpretarea instanței de judecată echivalează cu nerespectarea cerințelor alin. (5) al art. 138 Cod de procedură penală. În același context, s-a indicat lipsa semnăturilor destinatarului Levința Grigore, iar pasajul respectiv al sentinței se încheie cu trimitere la art. 101 alin. (5) Cod de procedură penală, fiind invocată imposibilitatea adoptării „unei sentințe de condamnare întemeiate în măsură determinantă pe probele obținute în urma efectuării

măsurilor speciale de investigații”;

- instanța de judecată a indicat și la preținsele deficiențe vizând încălcarea prevederilor referitoare la competența după materie la exercitarea și conducerea urmăririi penale. La acest capitol, a considerat că instanța greșit a interpretat prevederile legale privind competența organului de urmărire penală din cadrul Serviciului Vamal și a Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale;

- inconsistența acestor preținse constatări, printre care introducerea datelor incomplete în conținutul procesului-verbal privind efectuarea livrării controlate din 16.04.2018; încălcarea competenței la exercitarea și conducerea urmăririi penale, obținerea raportului de constatare tehnico-științifică nr. xxxx din 27.02.2018 contrar prevederilor art. 94 Cod procedură penală, fiind „întocmit de organul de urmărire penală”, anterior pornirii urmăririi penale, este una evidentă;

- în situația în care, instanța de judecată exclude din probatoriul legal administrat la etapa urmăririi penale și cercetat în cadrul judecării cauzei, probe, ce dovedesc incontestabil implicarea inculpatului Levința Grigore în circulația ilegală a drogurilor, este firesc ca această soluție urmează să fie argumentată mai mult decât suficient;

- la studierea motivelor, pe care s-a întemeiat soluția de declarare a nulității probelor sus menționate, s-a atestat lipsa motivării stricto sensu, or, instanța de judecată a ajuns la concluzia respectivă, urmare a unei analize tendențioase a actelor întocmite de către ofițerul de urmărire penală, procurorul și ofițerul de investigație privind realizarea măsurilor speciale de investigație, deducând pretinsul caracter superficial al actelor întocmite, care în opinia instanței au generat nulitatea acestora;

- prevederile art. 251 Cod de procedură penală, nu prevăd un asemenea temei de declarare a nulității actelor de procedură, iar instanța chiar a manifestat un exces de zel, a manifestat intimitate exagerată, în dorința de a depista cât mai multe „încălcări” comise de către reprezentanții organului de urmărire penală, procuror;

- un alt argument al instanței, în favoarea soluției pronunțate, a fost pretinsa încălcare a competenței de efectuare a urmăririi penale a organului de urmărire penală a Serviciului Vamal;

- urmărirea penală în cauză a fost începută pentru fapta de trecere peste frontiera vamală a substanțelor psihotrope, fapte care constituie un cumul ideal de infracțiuni, prevăzute de art. 217 și alin. (2) al art. 248 Cod penal, urmărirea penală a fost începută pentru ambele aceste infracțiuni, cauzele penale au fost conexate într-o procedură unică, învinuirea a fost înaintată de procuror, întocmind rechizitoriul și sesizând instanța în

vederea judecării cauzei;

- instanța a adoptat o soluție greșită, neglijând prevederile art. 265 alin. (3) Cod procedură penală, potrivit cărora, dacă a depistat o infracțiune ori a constatat o bănuială rezonabilă cu privire la o infracțiune comisă, ofițerul de urmărire penală, colaboratorul organelor de constatare menționate la art. 273 alin. (1) lit. a)-c) sau procurorul întocmește un proces-verbal în care consemnează cele constatate și concomitent dispune înregistrarea imediată a autosesizării pentru a începe urmărirea penală;

- potrivit art. 273 alin. (3) Cod de procedură penală, actele de constatare întocmite conform prevederilor alin. (2), împreună cu mijloacele materiale de probă, se predau, în termen de 24 de ore, de către organele de constatare din cadrul poliției, Poliției de Frontieră, Centrului Național Anticorupție și Serviciului Vamal - organelor de urmărire penală corespunzătoare constituite conform legii în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Centrului Național Anticorupție, Serviciului Vamal, iar de către celelalte organe de constatare - procurorului, pentru începerea urmăririi penale;

- o altă motivare a soluției de achitare, pronunțate în privința inculpatului Levința Grigore, se prezintă a fi concluziile instanței de judecată vizând pretinsa nulitatea a raportului de constatarea tehnico-științifică nr. xxxx din 27.02.2018, care ar fi fost întocmit în afara urmăririi penale;

- cu referire la acest aspect, se menționează că potrivit art. 1 Cod de procedură penală, procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni;

- prin urmare, raportul de constatare tehnico-științifică menționat a fost realizat în cadrul procesului penal, este perfect valabil, constituie probă, or, potrivit art. 93 Cod de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: - constatările tehnico- științifice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2020, a fost admis apelul procurorului, sentința casată parțial și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță și anume:

Levința Grigore a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe termen de 1 (unu) an 6 (sase) luni, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. art. 84 alin. (4), 87 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, i s-a stabilit lui Levința Grigore pedeapsa definitivă prin cumulul total al pedepselor aplicate, amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ce constituie 35 000 (treizeci și cinci mii) lei și închisoare pe un termen de 1 (unu) an 6 (sase) luni, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 (trei) ani. Pedeapsa cumulată cu închisoare urmează să fie executată de sine stătător.

Conform art. 90 alin. (6) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului Levința Grigore s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, obligându-l pe ultimul să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

S-a dispus încasare din contul inculpatului Levința Grigore a cheltuielilor de judecată în sumă de 1680 (una mie sase sute optzeci) lei, suportate în legătură cu efectuarea constatării tehnico-științifice nr. xxxx din 27.02.2018.

În rest dispozițiile sentinței s-au menținut.

4.1. Judecând apelul, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, instanța de apel a constatat în conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod procedură penală că, *inculpatul Levința Grigore, în perioada lunii ianuarie 2018, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul procurării și păstrării drogurilor pentru consum personal, adică fără scop de înstrăinare, a comandat prin intermediul rețelei internet 300 pastile cu denumirea „Armofinil Tablets Warklert 150”, pe care urma să le recepționeze prin intermediul trimiterilor poștale internaționale.*

Astfel, la data de 19.01.2018, în cadrul postului vamal intern „Poșta” al Biroului vamal Centru, a parvenit coletul poștal nr. xxxx, expedit din India către destinatarul Levința Grigore, cu adresa Republica Moldova, mun. Xxxxx, str. Xxxxx, în timp ce ultimul, cunoscând despre acest colet, la 26.04.2018 s-a prezentat la oficiul poștal amplasat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, pentru a-l recepționa și a intra în posesia conținutului acestuia, însă din motive independente de voința făptuitorului intențiile sale nu au fost duse până la capăt, conținutul coletului fiind ridicat în prealabil de către organul vamal în cadrul controlului vamal.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. xxxxx din 27.02.2018 cele 300 comprimate ambalate în 30 blistere cu inscripția „Armofinil Tablets Warklert 150”, depistate și ridicate la 19.01.2018 în coletul poștal nr. xxxxx, conțin Modafinil, care se atribuie la categoria

substanțelor psihotrope, cantitatea totală a acestora constituind 45,0 g.

În conformitate cu Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea de 45,0 g. de Modafinil constituie proporții deosebit de mari.

Deși, inculpatul Levința Grigore, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond și în instanța de apel, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia a fost pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării, și anume: declarațiile martorilor Pușcă Aurelia și Cebotari Octavian; procesul-verbal din 20.04.2018 privind examinarea actului de control fizic vamal nr. 24 din 19.01.2018; procesul-verbal din 19.01.2018 privind examinarea coletului poștal nr. xxxx expediat din India către destinatarul Levința Grigore; procesul-verbal din 28.04.2018 privind examinarea coletului poștal nr. xxxx, expediat din India către destinatarul Levința Grigore; procesul-verbal din 19.04.2018 privind examinarea avizului de recepție a coletului poștal nr. 259 din 18.01.2018 (formularul nr. 22) pe numele lui Grigore Levința și a declarației vamale din 18.01.2018 (formularul tipizat CN23) completată de către Levința Grigore, privind importul conținutului coletului poștal nr. xxxx, la rubrica despre conținutul coletului indicând că în acesta se află „suplimente dietare gen cafea”; procesul-verbal din 27.04.2018 privind examinarea avizului de recepție a coletului poștal nr. 2 din 21.04.2018 (formularul nr. 22) pe numele lui Grigore Levința și a declarației vamale din 26.04.2018 (formularul tipizat CN23) completată de către Levința Grigore, privind importul coletului poștal nr. xxxx, la rubrica despre conținutul coletului indicând că în acesta se află „suplimente sportive”; procesul-verbal din 26.04.2018 privind consemnarea rezultatelor măsurii speciale de investigații livrarea controlată; procesul-verbal din 08.05.2018 privind examinarea copiei certificatului seria F.M nr. xxxx, eliberat de către Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității; procesul-verbal din 19.01.2018, privind reținerea mărfurilor aflate sub control vamal; actul de control fizic vamal nr. 24 din 19.01.2018; raportul de constatare tehnico-științifică nr. xxxxx din 27.02.2018; capturi de ecran cu mesaje recepționate de către Grigore Levința de pe adresa electronică xxxx la 03.01.2018, prin care se confirmă comanda Online de 300 pastile „Waklert” efectuată de către acesta de pe pagina web [xxxxxx](#); corpul delict: avizul de recepție a coletului poștal nr. 259 din 18.01.2018 (formularul nr. 22) pe numele lui Grigore Levința; corpul delict: declarația vamală din 18.01.2018 (formularul tipizat CN23) completată de către Levința Grigore, privind

importul conținutului coletului poștal nr. xxxx, la rubrica despre conținutul coletului indicând că în acesta se află „suplimente dietare gen cafea”; corpul delict: avizul de recepție a coletului poștal nr. 2 din 21.04.2018 (formularul nr. 22) pe numele lui Grigore Levința; corpul delict: declarația vamală din 26.04.2018 (formularul tipizat CN23) completată de către Levința Grigore, privind importul conținutului coletului poștal nr. xxxx, la rubrica despre conținutul coletului indicând că în acesta se află „suplimente sportive”; corpuri delict: coletul poștal nr. xxxx, expediat din India către destinatarul Levința Grigore, cu adresa Republica Moldova, mun. xxxx, str. xxxx, precum și conținutul acestuia constituit din 30 blistere cu inscripția „Armodafinil Tablets Warklert 150”, care conțin câte 10 comprimate fiecare, în total 300 comprimate.

Instanța de apel, analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a considerat că acțiunile infracționale ale inculpatului Levința Grigore cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 27, 248 alin. (2) Cod penal - *organizator la tentativa de contrabandă, adică de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a drogurilor, prin nedeclarare, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop*, precum și art. 27, 217 alin. (4), lit. b) Cod penal - *tentativa de circulație ilegală a drogurilor, adică de procurare și păstrare a drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare*.

În susținerea poziției sale, la pronunțarea sentinței de condamnare a inculpatului Levința Grigore de comiterea a infracțiunii prevăzute de art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod Penal, instanța de apel a reținut că, latura obiectivă a infracțiunii a fost realizată prin comandarea prin intermediul rețelei internet 300 pastile cu denumirea „Armodafmil Tablets Warklert 150”, pe care inculpatul urma să le recepționeze prin intermediul trimitărilor poștale internaționale, respectiv, la data de 26.04.2018 inculpatul s-a prezentat la oficiul poștal amplasat în mun. xxxx, str. xxxx, pentru a-l recepționa și a intra în posesia conținutului acestuia, însă din motive independente de voința făptuitorului intențiile sale nu au fost duse până la capăt, conținutul coletului fiind ridicat în prealabil de către organul vamal în cadrul controlului vamal.

În acest sens, instanța de apel a reținut că prin declarațiile martorului Pușcă Aurelia, inspector principal PVI Poșta a fost confirmat faptul că dânsa a efectuat controlul pachetelor mici și a depistat substanțe interzise. Astfel, ultima exercitând

funcțiile de bază a depistat un pachet din India în care se aflau 10 blistere cu pastile. După care, a fost anunțat șeful poștei, a fost înștiințat serviciul antidrog.

La fel, instanța de apel a reținut declarațiile martorului Cebotari Octavian care a indicat că în speța dată a fost organizată livrarea controlată. Respectiv, destinatarul a fost invitat la Poștă, sectorul 2000, pentru a ridica pachetul, fiind înștiințat printr-un aviz poștal.

Astfel, prin procesul-verbal privind controlul transmiterii obiectelor conform ordonanței prin care s-a autorizat măsura specială de investigații - livrarea controlată din 26 aprilie 2018 s-a atestat că la data de 26 aprilie 2018, conținutul pachetului cu nr. xxxx, a fost substituit cu 3 blistere ce conțin câte 10 comprimate fiecare, în total 30 comprimate de Citramon P de culoare cafenie din carton mulaj de substanțe psihotrope, ambalate în cutie din carton, pe care este indicat numărul coletului poștal și destinatarul: Levința Grigore, str. xxxx, Republica Moldova, prin urmare fiind sigilat și transmis reprezentanților oficiului poștal 2000, cu sediul în mun. xxxx, str. xxxx. În continuare, la data de 26.04.2018, la oficiul poștal s-a prezentat Levința Grigore pentru ridicarea coletului poștal, în prealabil fiindu-i înmănată declarația vamală pentru completare. Ulterior, în momentul recepționării coletului poștal acesta a fost stopat de ofițerul de urmărire penală Serviciului Vamal și fost condus la sediul Direcției urmărire penală.

Instanța de apel a reținut că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, acuzatorul de stat, a fost în imposibilitate de a asigura prezența martorului acuzării Pușcă Aurelia, pentru a fi audiată în condițiile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, în legătură cu faptul că, prin informația eliberată din sistemul de căutare „Acces” s-a constatat că la data de 15.07.2020 ultima a ieșit de pe teritoriul Republicii Moldova.

Cu toate acestea, instanța de apel a considerat că, vinovăția inculpatului Levința Grigore în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 217 alin. (4), lit. b) Cod penal a fost dovedită prin probele administrate la faza urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța de apel nu a putut reține concluziile instanței de fond care și-a motivat soluția de respingere, cu titlu de probă, a rezultatelor obținute prin metoda specială de investigație - livrarea controlată, pe motiv că, acuzatorul de stat a indicat superficial modalitatea de efectuare a livrării controlate, ignorând astfel prevederile art. 138² alin. (5) Cod de procedură penală, or, din conținutul ordonanței Procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Vitalie Roșior din 20 aprilie 2018 s-a autorizat măsura specială de investigații - livrarea controlată a coletului

parvenit din India în adresa cetățeanului Levința Grigore nu pot fi reținute careva curențe la întocmirea acestei ordonanțe astfel încât să fie afectată legalitatea acesteia, care în viziunea instanței de apel cuprinde în sensul art. 138² alin. (5) Cod procedură penală, dovezile din care rezultă caracterul ilicit al bunurilor ce urmează să intre pe teritoriul țării, precum și modalitatea de efectuare a livrării.

Instanța de apel, apreciind argumentele instanței de fond, a atestat că deficiențele la care face referire instanța de judecată nu sunt de natură să afecteze relevanța acestei probe, instanța de fond nici nu a reflectat în sentință acele prevederi legale de la care organul de urmărire penală a admis derogări, or, în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit faptul că la efectuarea măsurii speciale de investigație - livrarea controlată a coletului parvenit din India în adresa cetățeanului Levința Grigore, de către organul de urmărire penală au fost respectate cerințele legale prevăzute de Codul de procedură penală.

Cu referire la prevederile art. 251 Cod de procedură penală, care reglementează încălcările care atrag nulitatea actelor procedurale, instanța de apel a conchis că „încălcările” relevante de instanța de fond nu pot fi raportate la temeiurile de declarare a nulității actului procedural întocmit, fiind efectuată o analiză tendențioasă a actelor întocmite de către organul de urmărire penală. Or, nici la etapa prezentării materialelor de urmărire penală, partea apărării nu a invocat careva încălcări a normelor de procedură penală la administrarea probatoriului, fiind solicitat doar încetarea cauzei penale pe art. 27, 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, în legătură cu faptul că în acțiunile lui Levința Grigore lipsește componența de infracțiune.

Mai mult ca atât, instanța de apel a notat că concluziile instanței de fond vin în contradicție, or, pe de o parte, instanța de fond indică asupra faptului că rezultatele măsurii speciale de investigație - livrarea controlată nu pot fi reținute cu titlu de probă, deoarece la întocmirea procesului-verbal privind controlul transmiterii obiectelor conform ordonanței prin care s-a autorizat măsura specială de investigații-livrarea controlată din 26 aprilie 2018 au fost admise curențe, iar temeiul legal invocat de către instanța de fond este bazat pe prevederile alin. (5) art. 101 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Astfel, instanța de apel a atestat că, probatoriul administrat la materialele cauzei penale pentru demonstrarea vinovăției inculpatului Levința Grigore în comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, nu este întemeiat în măsură determinată doar pe probe obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, or, învinuirea înaintată inculpatului este susținută în baza unui cumul de probe, care însă au fost lăsate fără apreciere de către instanța de fond.

Cu referire la argumentele instanței de fond, care au fost reținute la pronunțarea unei sentințe de achitare și care se referă la faptul că a fost încălcată competența de efectuare a urmăririi penale a organului de urmărire penală a Serviciului Vamal, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate, or, și în acest caz, instanța de fond a interpretat în mod eronat prevederile Codului de Procedură Penală.

Instanța de apel a notat că urmărirea penală în cauza dată a fost începută pentru fapta de trecere peste frontiera vamală a substanțelor psihotrope, fapte care constituie un cumul ideal de infracțiuni prevăzute de art. 27, 217 și art. 248 Cod penal, urmărirea penală a fost începută pentru ambele aceste infracțiuni, cauzele penale fiind conexe într-o procedură unică, învinuirea a fost înaintată de procuror, cu întocmirea rechizitoriului și transmiterea cauzei în instanța de judecată în vederea examinării cauzei penale.

Instanța de apel a stabilit că, deși a fost încălcată competența organului de urmărire penală după competență, actul de sesizare a instanței este valabil și instanța de judecată este obligată să examineze cauza în baza probelor administrate nemijlocit în fața judecății.

În ceea ce privește proba administrată la materialele cauzei penale, și anume raportul de constatare tehnico-științifică nr. xxxx din 27.02.2018, instanța de apel a apreciat ca fiind eronate concluziile instanței de fond despre nulitatea acestei probe, care ar fi întocmit în afara urmăririi penale.

Din materialele cauzei penale a rezultat că, raportul de constatare tehnico-științifică nr. xxxx din 27.02.2018 a fost realizat în cadrul procesului penal, care a fost început din momentul sesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni.

Instanța de apel nu a reținut ca fiind întemeiate nici concluziile instanței de fond despre faptul că calificarea juridică a faptei pretins comise de inculpatul Levința Grigore în baza art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal este eronată și neîntemeiată, or, reieșind din prevederile legale, precum și din practica judiciară constantă a Curții Supreme de Justiție, în cauze similare, a rezultat că acțiunile legate de transportarea ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora peste frontiera vamală a Republicii

Moldova urmează a fi calificate în baza unui concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art. 248 alin. (2) Cod penal, indiferent de proporțiile în care a fost comisă, și, după caz, de art. 217 sau de art. 217¹ Cod penal.

Instanța de apel, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, astfel reținând faptul că, inculpatul Levința Grigore nu a recunoscut vina în comiterea faptei infracționale incriminate acestuia că, infracțiunea comisă se califică ca infracțiune „gravă”, de lipsa cărorva circumstanțe sau agravante i-a aplicat inculpatului Levința Grigore pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 (trei) ani.

Totodată, instanța de apel a reținut că prin sentință, inculpatul Levința Grigore a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 27, art. 248 alin. (2) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ce constituie 35 000 (treizeci și cinci mii) lei.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. art. 84 alin. (1), 87 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, i-a aplicat inculpatului Levința Grigore pedeapsa definitivă, prin cumulul total al pedepselor aplicate, amendă în mărime de 700 (șapte sute) unități convenționale, ce constituie 35 000 (treizeci și cinci mii) lei și închisoare pe un termen de 1 (unu) an 6 (șase) luni, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de păstrare, transportare, vânzare a drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora, de a ocupa funcții în domeniul farmaceuticii și alte activități legate de gestionarea substanțelor narcotice și psihotrope pe un termen de 3 (trei) ani.

Pedeapsa cumulată cu închisoare urmează a fi executată de sine stătător.

Instanța de apel, reieșind din faptul că inculpatul Levința Grigore anterior nu a fost judecat, nu prezintă pericol social, a considerat că izolarea lui de societate nu este necesară, din care motive, în conformitate cu art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei sub formă de închisoare pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, obligându-l pe inculpat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Instanța de apel a constatat că, solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea

din contul inculpatului Levința Grigore a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 680 lei, pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifice nr. xxxx din 27.02.2018 este întemeiată, or, în conformitate alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Pe cale de consecință, instanța de apel a dispus ca cheltuielile de judecată în sumă de 1 680 lei, suportate în legătură cu efectuarea constatării tehnico-științifice nr. xxxx din 27.02.2018 să fie încasate de la inculpatul Levința Grigore în beneficiul statului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Digor Filip în numele inculpatului, care, în temeiul pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală solicită casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Levința Grigore.

În argumentarea recursului invocă următoarele aspecte:

- soluția instanței de apel este una incorectă deoarece, aprecierea totalității probelor administrate la dosarul penal în cauză a fost făcută de către instanța de apel unilateral, cu interpretarea, la fel unilaterală, a probelor care demonstrează numai vinovăția lui Levința Grigore și nici decum nevinovăția sa, prin urmare decizia instanței de apel este considerată ilegală în întregime;

- în cazul din speță a avut loc o expediere, fără autorizație a substanțelor narcotice, exprimată prin trimiterea substanțelor respective dintr-o locație geoarafică în alta, prin poștă, adică fără participarea nemiilocită a făptuitorului.

Respectiv, în lipsa raportului de expertiză nu poate fi reținută latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, exprimată în procurarea și păstrarea drogurilor în proporții deosebit de mari de către Levința Grigore;

- totodată, acțiunea descrisă supra, urma să fie comisă prin intenție directă, dar instanța de judecată reține că, în susținerea acesteia nu au fost administrate sau prezentate careva probe pentru a fi cercetate în cadrul ședinței de judecată, respectiv nu poate fi reținută latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal;

- instanța de apel neîntemeiat a apreciat ca cheltuielile de judecată în sumă de 1680 lei, suportate în legătură cu efectuarea constatării tehnico-științifice nr. xxxx din 27.02.2018, să fie puse pe seama inculpatului Levința Grigore, deoarece în virtutea art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016, cu privire la expertiza judiciară și statutului expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția

cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Digor Filip în numele inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat. Or, reaprecierea probelor, soluție propusă de autor, nu se încadrează în acest caz în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Autorul recursului nu invocă vreun temei prevăzut la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului rezultă că partea apărării critică vinovăția inculpatului și solicită achitarea acestuia din lipsa elementelor infracțiunii imputate, temeiuri prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul declarat de către partea apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, ajungând astfel la concluzia corectă enunțată în pct. 4. al prezentei decizii.

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia

instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului declarat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri.

În acest context, instanța de recurs, menționează că din conținutul deciziei rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii prevăzute la art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, de către Levința Gr., descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivându-și concluzia de vinovăție a acestuia.

Verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată.

Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate.

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus condamnarea lui Levința Gr. conform învinuirii înaintate în baza art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, expunându-se argumentat din motivul cărei erori de drept urmează a fi casată sentința, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde și motivele pe care se întemeiază soluția.

Revenind la conținutul recursului declarat, autorul acestuia consideră că instanța de apel, care a casat soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului în baza art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de *„neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că, instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în

procesul-verbal (f.d. 12, 20, 24-25, 37-40, vol. II), considerând că argumentele părții acuzării cu privire la vinovăția inculpatului și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de recurent referitor la nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanța de apel a motivat condamnarea inculpatului prin faptul, că partea acuzării a prezentat suficiente probe, care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia în *tentativa de circulație ilegală a drogurilor, adică de procurare și păstrare a drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare*.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele cauzei punându-le la baza deciziei de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sunt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanța de apel conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Astfel, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitoare la prezența în acțiunile inculpatului Levința Gr. a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, fapta acestuia corect fiind încadrată de către instanța de apel conform prevederilor art. 27, 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele indicate și descrise în conținutul deciziei contestate, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor instanței de apel.

Revenind la conținutul recursului declarat, instanța de recurs va respinge ca fiind neîntemeiat argumentul apărării precum că, *în cazul din speță a avut loc o expediere, fără*

autorizație a substanțelor respective dintr-o locație geografică în alta, prin poștă, adică fără participarea nemijlocită a făptuitorului, or, versiunea respectivă nu are acoperire probatorie, fiind combătută complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel, fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită, iar nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și relevate în cuprinsul sentinței, verificate și apreciate, din nou, de instanța de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Astfel, Colegiul penal apreciază că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6§1 CoEDO.

Instanța de apel corect a constatat că în acțiunile inculpatului Levința Gr. sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, inclusiv și latura obiectivă, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda*, 19.04.1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CoEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpaților garantate atât de Constituția R. Moldova, CtEDO, cât și de Codul de procedură penală.

Astfel, CtEDO a stabilit că, instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6§1 CoEDO.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că, instanța de apel a făcut o analiză amplă probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile instanței de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecății,

nu au fost admise careva erori de către instanța de apel, iar alegațiile recurentului sub acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

În concluzie, instanța de recurs menționează că nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate de către recurent, deoarece soluția adoptată de instanța inferioară este întemeiată și motivată.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Digor Filip în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui **Levința Grigore Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **30 iunie 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan